

- Jeg vil det hele

Britt Stagis ser sig selv som multikunstner, men det er strik, der er hendes hovedprioritet.

Af Gitte Glibstrup

TEMA: Britt Stagis' hus i Jyllinge er lidt en eventyrhule af forskellige kreative indfald.

Omkring brændeovnen er der dekoreret med en mosaik af glas – forestillende et stort træ. Det ene hjørne af stuen er indrettet til smykkeværksted, hvor perler, tænger og

lignende ligger fremme. Klar til et øjeblikks inspiration.

I et af de andre hjørner står computeren. Et tredje hjørne huser det imponerende garnlager og i det fjerde hjørne står meterstore strikkede og syede billeder.

Så der er nok at tage fat på, hvis man besøger hende og spørger ind til det kreative arbejde. For kreativ – det er man bare i den familie.

Børnebøger

Ja, det lige med undtagelse af en årrække, hvor Britt Stagis mødte

drømmefyren og blev gift. I den periode blev alt kreativt arbejde lagt på hylden. Efter den berygtede syv-årskrise blev hun alene igen, og bor i dag sammen med sønnen Emil, der også gerne vil arbejde kreativt. Især er han dygtig til at tegne, hvilket måske med tiden bliver til et samarbejde med sin mor.

”Jeg har faktisk 10 færdige børnebøger liggende, som bare skal illustreres. Men det er jeg selv ikke helt klar til endnu, så måske er det noget for Emil”, siger den stolte mor, der har yderligere to ideer til kreative bøger i hovedet.

Strikker et træ

Men strik – det er det fag, hun altid vender tilbage til i mange forskellige udformninger.

”Strik er vidunderligt. Du kan lave alt, og der er faktisk ingen begrænsninger”.

Netop nu er hun ved at strikke et træ. Det lyder måske lidt svært, men i Britts optik, kan man som bekendt

Tasker har også hendes store interesse.

Britt er glad for farver.

Det er snart jul, og derfor er der plads til et par nisser. Britt strikker sine nisser om sommeren, så de er klar til vinterens julemarkeder.

Bamser i forskellig udformning og materialer er en af de ting, som Britt Stagis arbejder med for tiden.

De store strikkede "stammer" her, skal sættes sammen og blive til et træ, der skal med på udstilling.

Britt i en af sine hyggelige kroge, hvor hun sidder og strikker.

strikke alt. Hun har strikket fire – og er i gang med den femte – lange bane, og tilsammen skal de blive til et træ, som skal med hende på udstilling. Så kan hendes andre ting hænge ned fra træets krone.

Af andre større strikkeprojekter nævner hun også et får, så stort at man kunne sidde på det. Og en stor kravledragt, som hun selv kunne bruge.

Hun strikker også mere traditionelle ting som trøjer, der sælges i en butik i Hvalsø. Og så håber hun også at komme ind i den nye VærkstedsButik i Kerteminde.

”Jeg strikker hele tiden, så jeg har vel omkring 40 trøjer til salg lige pt.”, siger hun.

Går amok

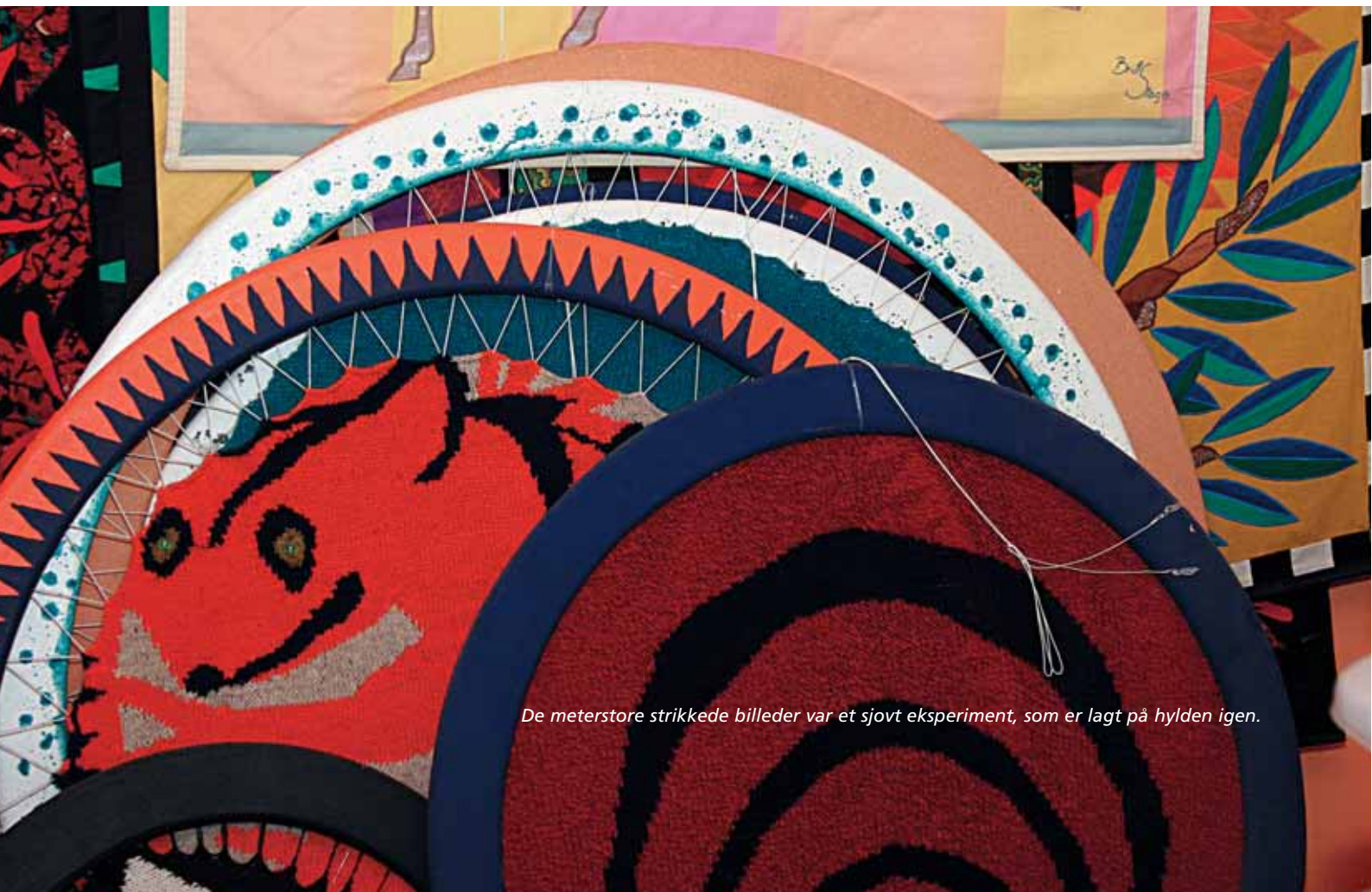
For at holde priserne på sine arbejder nede, handler hun garn på udsalg, og der går hun efter eget udsagn ”helt amok”, hvilket bevises af det enorme garn-lager, hun har derhjemme.

”Så sætter jeg mig og kigger på garnet, og så kan jeg se for mig, hvordan det bedst kommer til sin ret”.

Men strikkeopskrifter... Det er noget, hun har svært ved.

”Man strikker så individuelt med fasthed osv. Så jeg strikker efter mål i stedet. Sådant har jeg altid haft det, lige fra jeg lærte at strikke som barn”, fortæller hun.

”Jeg har lært mig selv nogle tekniker, og jeg har også fået noget vist. Men en opskrift kan jeg altså ikke følge.”

De meterstore strikkede billeder var et sjovt eksperiment, som er lagt på hylden igen.

Taske i nervøst velour

Nervøst velour kan være et udskældt materiale, som mange er blevet trætte af. Det har ligget på mange veldækkede konfirmationsborde og lignende, hvor det ikke længere er "smart" at bruge.

Men stoffet kan også bruges som "garn" til både strik og løbbinding, som Britt Stagis her giver et eksempel på. Hun giver gerne sin ide videre til kopiering eller videreudvikling.

Hun har fremstillet en taske i løbbinding – materialet er grønt nervøst velour, som hun har klippet til garn i en ca. to cm bred strimmel. Til tasken har hun anvendt et stykke stof på ca. en meter samt knap 30 meter tørresnor, som hun har viklet velouren omkring.

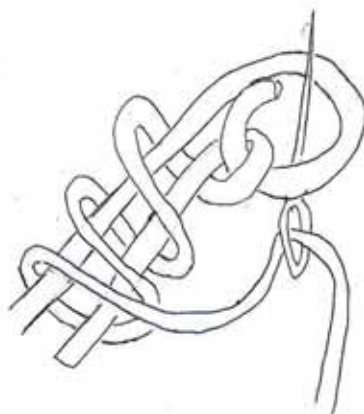
Løbbinding er en teknik, hvor man vikler garn, tråd eller andet materiale om eksempelvis tørresnor, og hæfter det efter hver anden eller tredje omvikling.

Britt Stagis forklarer, at man har sin venstre hånd på tørresnoren, og så bruger den højre hånd til at vikle og hæfte.

Det kan blive til de fineste fade, skåle, kurve og lignende – og altså også til en taske.

Tasken her består af en rund bund, og så er siderne også blot lige op og ned, indtil hanken laves som det sidste.

Tasken bliver derefter let trykket i facon, og så er den klar til brug.

Britt Stagis har her illustreret, hvordan man griber løbbindingen an. Men det kan være en svær teknik, så hun anbefaler, at man tager en tur på biblioteket og låner en bog om teknikken.